

at uddele *Bonus*. Derfra vilde de efter Lovforslaget være afskaarne, saa længe Sikkerhedsfondet ikke har naaet et vist Beløb. Udvalget stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 15 og 16.

§ 19 handler om *Midlernes Anbringelse*, men tillader ikke Anbringelse i fast Ejendom, som Selskabet ejer. Da Adgangen til at give *Laan* i fast Ejendom (§ 19, Nr. 5) imidlertid medfører Muligheden af, at Selskabet kan komme til at overtage Panter, bør der formentlig tilføjes en Regel herom. Ligeledes synes Selskabet ikke at burde afskæres fra at erhverve en Ejendom, hvori det indretter sine egne Kontorer. Herom handler Ændringsforslag Nr. 17.

De vigtige Bestemmelser i § 20 om Omkostningerne dels ved Stiftelse og Organisation, dels ved Anskaffelse af Forsikringer trænge til nogen Ændring, dersom de ikke skulle hemme unge, livskraftige Selskaber i deres Udvikling. Paragraffens 1ste Stykke, der tillader at opføre *Stiftelses- og Organisationsomkostninger* som særligt Aktiv, saaledes at de skulle afskrives i Løbet af de første 10 Aar og at der ved Udløbet af det sjette Aar skal være afskrevet mindst en Femtedel og derefter aarlig mindst en Femtedel, lader intet tilbage i Henseende til Liberalitet over for Selskaberne. Anderledes forholder det sig med 2det Stykke, der omhandler *Anskaffelsesomkostningerne* (Agentprovision og desl.); de herom givne Regler kunne let virke hemmende paa Tilgang til Selskaber, der udfolde en kraftig Virksomhed. Vistnok maa det erkendes, at Konkurrencen har medført en uforholdsmæssig Stigning i disse Udgifter, idet dygtige Agenter have forstaaet at faa deres Fordring om Forhøjelse af Provisionen sat igennem; men, efter hvad der meddeles, skal der dog nu være truffet Overenskomst mellem danske Selskaber om en i saa Henseende rimelig Begrænsning. Den Ændring, Udvalget foreslaar under Nr. 18, gaar ud paa, at *indtil fire Femtedele* af de i et Regnskabsaar medgaaede Anskaffelsesomkostninger kunne opføres i Aarsbalancen

som Aktiv. Heraf kan dog kun et Beløb, der ikke udgør mere end $1\frac{1}{2}$ pCt. af den i Aaret erhvervede Livsforsikringssum, opføres som Dækning for en tilsvarende Del af *Forsikringsfondet*, medens Resten opføres som Dækning for en tilsvarende Del af den indbetalte Aktie- eller Garantikapital. Fornævnte $\frac{4}{5}$ skulle dog afskrives i de næste 4 Aar med mindst en Fjerdedel aarlig.

I Forbindelse med en Bestemmelse (Ændringsforslag Nr. 21) om, til hvilken Værdi *Værdipapirer* skulle optages i Regnskabet, har Udvalget (i Nr. 22) foreslaaet, at Selskaber, der drive anden Forsikringsvirksomhed end Livsforsikring, skulle opføre særskilt Regnskab for Livsforsikringsafdelingen.

Udvalget har fundet det rigtigt at foreslaa — ligesom i Forslaget af 1900 — at de tilladte, *danske* Selskaber skulle være fritagne for Brug af Stempelpapir til Forsikringsdokumenter (Nr. 33). Dels bør Statsanstalten ikke vedblive at have Fortrin i saa Henseende for andre indenlandske Selskaber, dels synes disse at burde have denne — den eneste — Begunstigelse frem for udenlandske.

Med Hensyn til Afsnittet om *udenlandske Forsikringsselskaber* (§§ 41—52) bemærkes, at Lovforslaget paa alle væsentlige Punkter har fulgt de samme Grundsætninger som det ældre Lovforslag, alene med Undtagelse af Bestemmelsen om, at disse Selskaber skulle deponere et Beløb, svarende til den fornødne Formue (Præmiereserven) for de her i Landet tegnede Forsikringer, der til enhver Tid ere i Kraft, tilligemed et Aars Præmie af løbende Forsikringer, dog i alt mindst 100,000 Kr.

I Stedet herfor forlanger § 44 Nr. 8 kun, at det udenlandske Selskab skal deponere 100,000 Kr.

Om Begrundelsen henvises til Kommissionens Betænkning, der er trykt som Bilag til det af Regeringen i Slutningen af forrige Samling fremsatte Lovforslag. Udvalget slutter sig hertil.

I § 53 foreslaas det, at Formanden